

Pressemelding: **AN EVOLUTIONARY LINE**

Anna Christina Lorenzen, Separatutstilling
Lillesalen, Haugesund Billedgalleri, 07.- 30.01.2011

Det vises fire store papirarbeider, bestående av totalt syttifem enkelttegninger montert sammen til å danne motiv og helhet, samt fire tresnitt.

Teknisk sett handler det om tegnet grafikk (tresnitt overført på papir ved hjelp av skravering med blyant) og om tresnitt, både utført på 35gr håndlaget japansk kozopapir.

Motivene viser kvinneskikkelser, tre av dem i interaksjon med dyr. Kvinneskikkelsene er basert på fotografisk dokumentasjon og fysisk opplevelse av (kvinne)positurer som kunstneren selv har stått modell for. Positurene er funnet i (grafikk)œuvrèet til den tyske renessanse kunstneren Albrecht Dürer (1471-1528). Dürer fungerer som en representant for renessansens visuelle skildringer av menneskekroppen. En tidsepoke som markerer begynnelsen av et vitenskapelig, empirisk, objektivt blikk på verden generelt og kroppen spesielt, som har preget europeisk kultur og selvforståelse frem til i dag.

Motivene rommer konkrete referanser til kunsthistorien; fra den greske antikken, til renessansen, som i seg selv refererer til grekernes kultur, til nasjonalsosialismens kroppsdyrkelse, formalisert av Leni Riefenstahls filmer og fotografier (f.eks. *Olympia*, 1936) og helt opp til vår samtids populærkulturelle (selv)iscenesettelse av (kvinne)kroppen.

Samtidig som disse referansene ligger tydelig nedfelt i motivene, består den beskrivende streken, den som danner det lesbare figurative innholdet, kun av det blanke arket som uberørt står igjen, kontrastert av den tegnede mørke bakgrunnen.

Bakgrunnen, som utgjør den egentlige tegningen, rommer ikke annen informasjon enn de avtegnede treplatenes individuelle struktur, samt en indeks over håndens uttrettelige bevegelse i rom og tid og dermed et bevis for kunstnerens innsats og, i ytterste konsekvens, fysiske eksistens.

Her åpnes vinduet til minimalistisk og eksistensialistisk konseptualisme, som representerer nyere kunsthistorisk utvikling og -bagasje, av stor betydning for dagens samtidskunst.

Kontrast finnes også mellom den fysiske størrelsen til tegnearbeidene og det tynne papirets skjørhet, deres utsatte plassering i rommet, hengende fra taket, prisgitt ethvert luftdrag.

Noe svevende spøkelsesaktig hviler over arbeidene. Det forsterkes av den lyse streken mot den mørke bakgrunnen, som på et fotografisk negativ.

De utstilte tresnittene består av fire kvinneportrett. Det er ansiktsportrettene til de fire kvinnene på tegningene, trykket fra den samme store treplaten som tegningene er basert på.

Også her er bakgrunnen fylt med farge, med hvit trykksverte, og selve linjen, motivet, dannes igjen av det uberørte papiret. I forhold til den hvite bakgrunnen fremstår arket og dermed linjen som mørkere. Negativeffekten er ikke tilstede som i tegningene, men trykkene er horisontalt speilvendt.

En form for formal omvendthet skapes. Det er slett ikke sikkert hvilken vei som er den rette.

Tekstbitene er noen ganger rett vei i tegningen og speilvendt på trykket, noen ganger speilvendt og rett på trykket. Hierarkiet mellom tegning og trykk, klisjé og original oppheves.